

108
५
कुट ५५-

अथ काम्य सत्र प्रारंभः ५

हि. फां. स.
१

श्रीगणेशाय नमः । श्रीयोगेश्वर्यै नमः । अथ काव्यसूत्रप्रारंभः । श्रीरंशं वदन् प्रहर्तारं लक्ष्मीनारायणो गुरुः ।
 सत्पाठादमहं वंदे अष्टावशिरोरुहं १ काव्येष्टीनां यथासूत्रं प्रयोगः क्रियते मया काव्येष्टिभिरभावा
 स्थानेष्वोर्णभासीमथापि २ संस्थाप्य वक्ष्यमाणानि र्व्यष्टयं सूत्रं कृतं मतात् काव्येष्टयः समास्त्राये
 दशमादिप्रपाठकैः ३ समास्त्रातास्त्रिभिः सूत्रे प्रश्ने द्वाविंशद्द्विंशतिः प्राज्यानुवाक्यामंत्रास्तुका
 म्ययाज्यासमाख्यया ४ अस्मान्नतो यथासंख्यः क्रमेणैव गतांगताः ह्यहं कालाः सप्तान्नायाः
 सद्योन्याः सूत्रं कृतं मतात् ५ उपांशुतंत्रतास्तु प्रहं तातं तं निर्णयः उपदिष्टातिदिष्टावा एकस्या
 मेकदक्षिणा ६ सर्वासु काव्येष्टिषु वेदितव्ये धाव्ये क्रवोद्वेष्टुपाजवत्यो सामान्यतः सूत्रं कृतं द
 मुक्तं विशेषतः कुत्रचिदेव बाध्यते ७ अथाज्यभागयोर्मन्त्रोत्तयोफलप्रवादको हाः शतस्थाः स
 काशाहायानीयदेवतामको ८ अथवा प्राकृतोपक्षास्तयः सूत्रं कृतं रिताः आनुष्टुभौ तु संया
 ज्येत्वां चित्रश्रवद्व्यचो ९ सखायः संवदत्येवायाज्यास्तु कृतं मतात् आपस्तंबेन तामगे

श्री
१

हविष्मन्तस्त्वयं मनुः १० द्वितीयः पठितो यस्माद्याज्ययातो विकल्प्यते यागक्रमेण मंत्राणां स्यात् न्यूनाधि-
 कता यदि ११ न्यूनत्वे सति मंत्राणां समं स्यादश्रुतत्वे तः न्यायोऽयं दर्शितः साम्ये वैषम्ये तु विकल्पनं १२
 यागतो न्यूनता मंत्रे इदं तावन्निर्देशनं षष्ठांशे द्वाग्नयागानां क्रम ए द्वाग्नलिङ्गकाः १३ ऋचश्चत-
 स्त्र आम्नाता ए द्वाग्नाग क्रमाकृताः आद्यानुवाक्याविज्ञेयायाज्यायाचुततुत्तरा १४ यद्वा मंत्रस्य पूर्वा-
 र्थे यदि द्यौः स्याग्देवता अनुवाक्यानुसाहेयायाज्यास्याद्यदि चोत्तरं १५ एतद्वा विपरीतं स्यादुप-
 यत्त्यादिषु श्रुतिः एवं युग्ममभिप्रेत्य सूत्रकारेण सूत्रितं १६ आद्यानां तिस्रणां युग्ममुत्तराणां तदुत्त-
 रां एकयागक्रमे मंत्रा बहवः पठिता यदि १७ तेषां नमो पयोगः स्यात्सामिधेन्यादिषु क्रमात् का-
 म्यकोऽसमाप्ता नमका म्यानां च विधत् १८ जातेष्वपि अधिकक्षामवत्यादीनां हि दृश्यते तत्रापि
 पाठसामर्थ्याध्यायादिसकलं भवेत् १९ अर्थोऽयं भाष्यकारेण कपर्दिस्वामिने रितः अभ्याधा-
 नसमाख्यानाहोमाः कर्मसमक्षये २० होतव्यादविधर्मण पश्चान्ना रिष्ठ होमतः २१ ॥ ॥

का. सत्र
२

अथ प्रयोगः करिष्ये यावा कर्मगतं न गणेशादि पूजनं तत्तद्देशकालोत्पत्त्या प्रजा काम इत्यायस्य
इति संकल्प्य प्रमाद इत्यादि. आमा वास्यते न तत्संवा न यो वि. शाति धेति सर्वत्र एका दश कपाला
नि. इन्द्राग्निभ्यां जुष्टं निर्व. देवस्य त्या. जो जुष्टं प्राक्षामो द्वाग्निभ्यां उभा वा मिन्द्राग्नी आ. अश्रवः हि.
इति याज्यानुवाक्ये. न चतुर्थीकरणं. नारिष्ठांते दर्वि होम धर्मैणाभ्या तान होमः अगन्म सव रित्य
त्य होमः. अगन्म प्रजां प्रजामगन्मे त्यादि एवं सर्वत्र यथा यथा पुनरा लं भवर्जं प्रकृतिवत्. अन्यत्.
एतया स्यर्धमानो यजेत इत्यायस्ये भ्रातृ यजया धं शो वं पूर्ववत्. संग्राम मुप प्रया स्यन्ने तथा
यजेत इत्यायस्ये. पु. इजया धं समान मन्यत्. संग्रामं जित्वा एतया यजेत इन्द्रिय वीर्यं प्रतिष्ठा
पना धं. इन्द्राग्नी न वति पुरः शुविन्नु स्तोम मितियो ज्ञानुवाक्ये समान मन्यत्. जनता से व्यन्नेत
या यजेत इत्यायस्ये इन्द्रिय वीर्यं प्रतिष्ठापना धं उत्तरे या ज्ञानुवाक्ये समान मन्यत्. पोछं च
रुमनु निर्वपेत्. इन्द्रिय वीर्यं का धं. आस्वातः पोछः वयमुत्ता जनता मागत्य पोछानंतरं

क्षेत्रपत्यं च हं निर्वपेत् प्रतिष्ठापनार्थं आग्नेयविकारः क्षेत्रस्य पतिना ययं हि क्षेत्रस्य पते मधु-या
 ज्यानुवाक्ये एवं क्षेत्रपत्यं समाप्य ऐं शग्नेमेकादशकपालमुपरिष्ठान्निर्वपेत् इन्द्रियवीर्यं प्रतिष्ठा
 पनार्थं उत्तरे या ज्यानुवाक्ये समानमन्यत ॥ ॥ इति पूर्णमासातिपत्तोपाधिकृता द्वितीया नुवाकगताः
 स्वि आग्नेयविकाराः अग्नेन या देवानामिति या ज्यानुवाक्ये यद्दुःखिष्ठं अग्नेत्वं पारय इति स्विष्ट
 कृतो या ज्यानुवाक्ये अनडुं दक्षिणा शेषं प्रकृतिवत् आहिताग्ने रवत्यचरणे ब्रातपतीत्वमग्नेव
 तथा असि-यद्देवमं प्रमिनाम-या ज्यानुवाक्ये अग्ने रक्षो घ्रे पुरोडाशमहाकपालं निर्वपेत् ३
 अमावास्यायां निशिसायमग्निहोत्रं कृत्वा इष्ट्या पश्ये रक्षो हणं हननार्थं इति संकल्पः पश्चि
 त्ते निर्वापादि होता सामिधेन्यर्थं प्रेषितः पंचदश सामिधेनी रन्वाह कृणु घपाज प्रकृणु घपाज प्रसि
 तिक्रमेण चतुर्दश आजि होतेति नित्या पंचदशी अमाते अग्ने सामिधाः रक्षो हणं वाजिनं या ज्या
 नुवाक्ये विज्योतिषा हृता उत स्वानास इति स्विष्ट कृतो या ज्यानुवाक्ये समानमन्यत निशिये

हिंका.स.
३

५ वच

सङ्गुणसायथ्यादमावास्यायाउत्कर्षश्चापस्तं वः अग्नये रुद्रवते पुरोडाशमष्टकपालं निर्वपेत्
भिचरन्निति इष्ट्यामक्ष्ये परमरणार्थं इति संकल्पः इध्मावाहो विक्षोषः । शरभयं व हः । वेभो
दक इध्मः प्रधानप्रचारकाले लोहितोष्णो लोहितवसनानिचीति न ऋत्विजो भवंति त्वमग्ने रुद्रो
अस्मरः आयोराज्ञानमध्वरस्येतियाज्यानुवाक्ये ४ यस्य गावः सत्येन प्रमीयेरन् यो या विभीया
त्सोमये स्मरभिमते पुरोडाशमष्टकपालं निर्वपेत् । इष्ट्यामक्ष्ये गवादीनां मरणानिरृत्यर्थं पू
तीगंधस्यापहत्या इति नृगं शिषात् । अग्निर्होतानिषसाद्वायः साध्वीमकरिति स्वयं यजमा
नो याज्यानुवाक्ये कुर्वीत स्वायतन एवासीनः समानमन्यत् संग्रामे संयत्ते यस्य पूर्वापराज्ञात
यः साम्नीयं ते सौयस्य गृह्णाहस्यात्सोमये इष्ट्यामवते पुरोडाशमष्टकपालं निर्वपेत् इष्ट्याम
क्ष्ये संग्रामजयार्थं अक्रं ददग्निः । तेवस्तु निपूर्वणी केतियाज्यानुवाक्ये एतयेव यजेत शिषा
नां ज्ञातीनां मरणानिरृत्यर्थं एतयेव यजेत गृह्णाह्निरृत्यर्थं सर्वपूर्ववत् २ तृतीयानुवाक

गताः सर्वे अष्टा कपालाः आग्नेय विकाराः इष्ट्याय द्ये यथेष्टफल कामना सिध्यर्थं अग्नये कामाय जुष्टं
 निर्वर्णामीति। तुभ्यं ता अंगिरस्तमा श्यामतं काममिति याज्यानुवाक्ये स्पर्धमानः क्षेत्रेषु वा स उत्तरया
 यजेत इष्ट्याय द्ये भ्रातृयजयाथं अग्नये यविष्टाय जुष्टं नि. श्रेष्ठं यविष्टभारत सन्धितान इति
 याज्यानुवाक्ये एतया भिचर्यमाणो यजेत इष्ट्याय द्ये सर्वं युष्यसिध्यर्थं अग्नये आयुष्मते जु.
 नि. आयुष्टे विश्वतो दधदायुर्दं अग्न इति याज्यानुवाक्ये उत्तरया भ्रातृ कामो यजेत अग्नये जा
 तवेदसे जुष्टं नि. तस्मै ते प्रतिहव्यते. दिवस्परीति याज्यानुवाक्ये इति काम उत्तरया यजेत अग्नये रुक्म
 ते जुष्टं नि. भुविः पावं कव्यं द्यः दृशानोरुक्म इति याज्यानुवाक्ये सन्नेजस्काम उत्तरया यजेत अ
 ग्नये तेजस्य ते जु. आयद्विषे नृपतिं सन्नेजीयसेति याज्यानुवाक्ये क्षीयमाणमुत्तरया यजेत अ
 पर्णार्थमित्यर्थः अग्नये साहत्याय जु. अग्ने सह तमा भरत्वमग्ने एतना सह मिति याज्यानुवा
 क्ये ५।३ चतुर्थेनुवाक्ये द्ये इष्टयः ताः स्ताः सर्वाः अष्टा कपालाः आग्नेय विकारश्च अग्नये र

स वत इति चरुः आग्नेयविकारः इन्द्राय पुत्रिणा इत्येकादशकपालः ऐं शग्निविकारश्च इत्यायश्च
अन्ववास्या अग्नये न्तवते जु० उत्तरयान्नाद्यकामो यजेत अग्नये न्नादाय जु० उत्तरयान्नापतिका
मो यजेत अग्नये न्तपतये जु० उक्षान्नाय वशान्ताय० वक्ष्मा हि स्तोत्र इति याज्यानुवाक्ये इष्टि त्रय
स्यापि ३ चिररोगमुक्तिकाममुत्तरयान्निहविष्कया यजेत अग्नये पयमानाय जु० अग्नये पावका
य जु० अग्नये भुचये जु० अग्नये आयूः ३ विषवसे ग्ने पयस्वेति प्रथमस्य याज्यानुवाक्ये अग्नये पाव
क स नः पावकेति द्वितीयस्य अग्निः सुचित्रतम उद्गमे भुचय इति तृतीयस्य तिमिरादिष्टे षति
र्घातार्थं एतयैव त्रिहविष्कया यजेत प्रजाकाम उत्तरयादिहविष्कया यजेत अग्नये पुत्रयते जु०
इन्द्राय पुत्रिणे जु० अन्वावास्या तन्त्रं यस्याह दायस्मेत्यस्मिन् कृत इति याज्यानुवाक्ये प्रथमस्य
त्वे स पुत्र उक्थ उक्थे इति उत्तरस्य रसकाम उत्तरगायजेत अग्नये रसवते जु० अजाक्षीरेभ्रपण
तस्य प्रणयनं तन्त्रं प्रणीता धर्माः कस्याप्रणयतीत्याद्युहः अग्नये रसेन तजसा अपो अन्वचा

Mangena Wild Collection. Digitized by eGangotri

शिवमिति याज्यानुवाक्ये यस्मिन् काम उत्तरया यजेत अग्नये वस्मते जु- यस्मर्चस्मपतिः त्वामग्ने वस्म-
 पतिमिति याज्यानुवाक्ये। संग्रामे संयत्त उत्तरया यजेत। अग्नये वाजस्रते जु- त्वामग्ने वाजसातममय-
 न्तो अग्निर्य- याज्यानुवाक्ये उत्तरया यजेत उद्धृतस्याग्नेर्नाशभ्रात्या पुनर्जायन्ते उद्धृतं देवभ्रा- २३
 पतांतस्ये प्रमिष्टिः अग्नये ज्निवते जु- अग्निनाग्निः समिध्यते क० त्वं ह्यग्ने अग्निनेति याज्यानु-
 अग्निहोत्रार्थमुद्धृता हयनीयनाशे ज्योतिष्मतीष्टिः अग्नये ज्योतिष्मते जु- उदग्ने शुचयवि-
 ज्योतिषा हृतेति याज्यानुवाक्ये। ४ अथ पंचमानुवाकः। पतनीयकर्मणा कृतनाभिः शस्यमा-
 नस्य वैश्वानरं द्वादशकपालमिति त्रिहविष्कया दद्यात् यद्वै अभिशंसदोषनिवृत्त्यर्थं अ-
 ग्नये वैश्वानराय जु- वरुणाय जु- दधिक्राव्यो जु- त्रयोप्याग्नेष विकाराः प्रथमं द्वादशकपालं
 मुत्तरे च रू वैश्वानरो न क्रु- कृतावानमिति याज्यानु- अवतं हे उ उ उत्तममिति वरुणस्य दधि-
 काव्या आदधिक्रा इति दधिक्राव्याः हिरण्यदक्षिणा समानमन्यत एतया त्रि- हविष्कया प्र-

२३

हि. कां. स.
५

जाका मो यजेत। २ पुत्रे जाते वैश्वानरं द्वादश कपालं निर्वपेत् आशौचानंतरं उक्ते काले इष्ट्या पश्ये।
पुत्रजननमिति तं जातपुत्रः पूजयेजस्त्वं नाद इन्द्रियाणि पशुमान् भवतु शतसंकल्पः अग्नये वैश्वा
नराय जु. वैश्वानरो न क्रतावानमिति याज्यानुवाक्ये समानमन्यत् ३ अग्रवृत्त दर्शपूर्णमासा
तिपत्तौ वैश्वानर्या यजेत उक्तः प्रयोगः वैश्वानरस्य दः सनाभ्यो बृहत् एष्टो दिवा तियाज्यानु
वाक्ये ४ अग्निमुद्वासमिष्यन्तु त्रयाह्विहविष्कया यजेत। आग्नेयमष्टाकपालं वैश्वानर
द्वादश कपालं। अग्निर्हर्धा भुव इति पूर्वस्य याज्यानु. वैश्वानरस्य दः सनाभ्यः एष्टो दिवा
तियाज्यानुवाक्ये वैश्वानरस्याह्वामकामउत्तरयाह्विहविष्कया यजेत अग्नये वैश्वा
नराय जु. मरु इन्द्रो जु. अमावास्या तंत्रं आहवनीय समीप उपसादनं उपधानकाले आहव
नीये वैश्वानरस्य द्वादश कपालान्युपधाप्य गार्हपत्ये ऐन्द्राग्नवत्सप्तमारुतस्योपदधाति।
आहवनीये गार्हपत्ये वा सनापः विंशैकत्वा आहवनीये वैश्वानरमधिभित्त्वा गार्हपत्ये मारुतम

श्रीः
५

धिभ्रयति। अंतरित मित्यादि अभिभ्रयणक्रमेणा लं कृत्यत्वं। वैश्वानरमासाद्य अनूच्यमाना
 स्रसाविधेनीषु मंत्रेणमारुतमासा दयति। वैश्वानरस्य दः सनापृष्टो दिवीति। वैश्वानरस्य या
 ज्यानुवाक्ये मरुतो यध्वो दिवो यावः शर्मति मरुतस्य मरुताः इन्द्रिया व्यन्तादः समानमन्यत
 आदित्यं च रुं निर्वपेत् संग्राममुपप्रयास्यन् इक्ष्वायुश्च संग्रामजयार्थं आदित्ये जुः। अदितिर्न
 उरुष्यत्वदितिः महीमूषु मातरमिति या ज्यानुवाक्ये आदित्या अहं देवयज्यया प्रजनिषीय प्र
 जया च पशुभिश्च समानमन्यत। संग्रामाय तनंगत्वा उत्तरया वैश्वानर्या यजेत अग्नीन्समा
 रोप्य संग्रामभूमौ गत्वा विहारं साधयित्वा इक्ष्वायुश्च संग्रामजयार्थं जातो यदग्ने त्वमग्ने
 शोचिषेति या ज्यानुः विद्विषाण्योः परस्परं तयोरन्यतरस्य अन्नं मुक्त्वा वैश्वानर्या यजेत।
 उभयोः अन्नमिति केचित् इक्ष्वायुश्च विद्विषाण्य प्रायश्चित्तार्थं जातो यदग्ने त्वमग्ने शोचि
 षेति या ज्यानुः समानमन्यत। सममानयोः पूर्वो भिदु द्यात्। सर्वे श्वानर्या यजेत इक्ष्वायुश्च

हि. का. म.

वरुणाग्रहणनिवृत्त्यर्थं जातो यदग्ने लक्ष्मणे शोचिवेति याज्यानु. समानमन्यत आच्यः श्लेष्मरो
गः तं प्रतिगृह्णाति। यो विं प्रतिगृह्णाति स वै श्वानर्या यजेत इत्यायश्चे श्लेष्मरोगपरिहारार्थं अ
स्माकमग्नेमघवत्। वै श्वानरस्य सुसमताविति याज्यानु. आत्मनो वा एष मात्रा माप्नोति। आ
युष्यपरिस्माप्तिः मात्रा मानं परिहेद इत्यर्थः यो श्वं पुरुषं वा प्रतिगृह्णीयात्। स वै श्वानर्या
यजेता इत्यायश्चे आत्मनो मात्रा निवृत्त्यर्थं अस्माकमग्ने वै श्वानरस्य सुसमताविति याज्या
नुवाक्यो शेष पूर्ववत्। भक्षणां कृत्वा प्रतिनिवृत्त्य एतयै वै श्वानर्या यजेत प्रतिष्ठार्थं समानमन्य
त्। यथा रज्ज्वा कात्समापानां सर्वासां गवां हृष्टा नो गच्छंति कालयतां रज्जुं भ्रातृ व्याय प्रहिणुया
त्। तथारज्ज्वा भ्रातृ व्यगधीयात्। तां रज्जुं भ्रातृ व्यां गोष्ठे वा न्यसेत्। अनुवाक द्वयेन त्रयो
दश वै श्व कर्मण्यान्ना तानि त्रयै श्वानरं द्वादश कपालं निर्वपेत्। तानि मे व्यनू। एतमेव वै श्व

श्र
८

नरं पुनरागत्य निर्वपेत् इत्यत्र कर्मभेदो वा कर्मैक्यं वेति सदेहकर्मैक्यं सूत्रादेव निर्णयते सूत्रं तु
द्वादश वैश्वानरो न ऊत्येत्यहो याज्यानु० चेद्देतिसृणा मिति द्वादश कर्मणा याज्यानुवा० युगलं चतु० एव कृमा
वगतेति सृणां गतिः सृणामेके कयुगलमिति वदता सूत्रकारेणा एतमेव वैश्वानरमिति प्रत्यभिज्ञानात् कर्मैक्य
मेवां ग्राह्यतमिति गम्यते न च एतामेव निर्वपेत् प्रजाकाश इत्यत्रापि प्रत्यभिज्ञानात् कर्मैक्यं अधिकारादिभेदाद्
क्षिणाज्ज्ञानात् न त्रभेद एव युक्तः ६ ऐं इं चरुं निर्वपेत् पशुकामः अमावास्या तं त्रं इशाय जु० इं इं वा विधत्तस्य
इं इं नरो न इति याज्यानु० पशुकाम उत्तरया यजेत इं शयेंद्रिया वते जु० ऐं शग्नि विकारः इंद्रियाणि शत क्रतो०
अनुते दायीति याज्यानुवा० इं इं स्येंद्रिया वतो हं येन्द्रियाणी पशुमाभ्यास ब्रह्मवर्चसकाम उत्तरया यजेत
इं शय धर्मवते जु० आयास्मि त्सप्त० आयास्तपक मिति याज्यानुवा० उत्तरयान्नाद्यकामो यजेत इं शयार्कव
ते जु० इं इं मिद्राधि चो हत गा मति त्वेति याज्यानु० भूतिकाम उत्तरया त्रिह विष्कया यजेत त्रयस्त्रिंशत्
पालानि इं शय धर्मवते जु० इं इं येन्द्रिया वते जु० इं शयार्कवते जु० प्रायुक्त एव याज्यानुवाक्याः पापक्षया
थ उत्तरया यजेत इं शया होमुचे जु० अं होमुचे प्रभ० विवेचयन्मेति याज्यानु० असंम्राजमिति वैकल्पि

हि. का. स.
७

कीयाज्या यं मधोभिप्रये वेरन्नाष्टाणि वापि समीयुः स उत्तरयायजेते इन्द्राय वै मधाय जुष्टं. विन इन्द्रमिन्द्र
क्षत्राभितियाज्या. मृगो न भीमः विशन् न्निमधो नुदेति वै कल्पिके याज्यानुवाक्ये उपहोमौ वा संजातिरे
के वशिष्टाधिकृत्या उपहोमावेति सूत्रात् समानमन्यत् योर्जाभासेन बद्धो वा परियन्तो वा उत्तरयायजेत
इत्यादिद्वये बंधनमोक्षार्थपरिवारमोक्षार्थं च इन्द्राय ज्ञाने जु. ज्ञानारविंद्. मोक्षे अस्याः सहस्रा. याज्या
नुवाक्ये इन्द्रस्य ज्ञानुरहं. ज्ञानो भूयासं समानमन्यत्। महायज्ञकाम उत्तरयायजेत महायज्ञो नाम अग्नि
होत्रं इन्द्रायार्काश्वमेधयत्ने जु. अनवस्तेरथं. वृक्षे यत्ते वृ. याज्यानुवाक्ये ७ स्वसमानुवाक्ये येषु रोडाशा
स्ते एकादशकपाला एं द्वाग्नविकाराः इन्द्रायान्वजवे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्ववे द्वाग्नकामः इन्द्रायान्व
जवे जुष्टं. अन्वहमासा अनुते दायीति याज्यानु. इन्द्राण्ये च संनिर्वये यस्य सेना धृते वस्यत् इन्द्राण्ये जुष्टं.
आनेयविकारः बन्धनाविधे संनयेत् स ह्येनात्मा दध्यात् इन्द्राणीमासनाहमिन्द्राणीति याज्यानु.
उत्तरयायज्ञामे संयत्ते संग्रामजयार्थं इन्द्राय मन्यते मनस्यते पुरोडाशमेकादशकपालं नि. योज्ञात एव.
इन्द्र आते महं इति याज्यानुवाक्ये. यो ह तमना स्वयं पाप इव स्यात्स एतयायजेत। इत्यादिद्वये न ह तमना भवामि

श्रीः
७

न स्वयं पापो भवामि शेषं पूर्ववत् यः कामयेत हान कामा मे प्रजां स्युरिति स इन्द्राय दाने पुरोडाशमेकाद
 शकपालं निर्ववेत् । मानो मधिराभः आतू भरेति याज्यानुवा० इन्द्राय दाने पुरोडाशमेकादशकपालं
 निर्ववेत् यस्यै प्रजमिव सन्नप्रदीयेत इत्यायद्वये मां प्रनिदत्त इत्यसिध्यर्थं प्रदातारं हवामहे
 प्रदाता वज्रीति याज्यानुवा० अपरुह्यो वा परुह्यमानो वा उत्तरया यजेत अपरुह्यः त्राणार्थमित्य
 र्थः इन्द्राय सत्राग्नौ जु० इन्द्रः सत्रासा० तस्य वयं संस्तुमो यस्तियस्येति याज्यानुवा० यो लः त्रिये
 सन्तु स इ० समानेः स्यात् स उत्तरया यजेत इत्यायद्वये समानेभ्यो धिकां त्रियमवाप्तवानिति
 ऐन्द्रमेकादशकपालं रेवतीर्नः सधमादः० प्रोक्ष्ये पुरो रथाविति याज्यानुवाक्ये अस्माकं बोधि
 चोदितेति धाय्ये समानमन्यत् ८ अहमानुवाकगताः पुरोडाशाः ऐन्द्राग्नविकाराः अभिचर
 नेतया त्रिहृक् विंशायजेत अग्नावैष्टवमेकादशकपालं सरस्वत्याज्यं हविः बार्हस्पत्यज्य
 रुः पोषमासतंत्रं द्वे पुरोनुवाक्ये अग्नाविष्टु सत्रोषसा० अग्नाविष्टु महिमिति द्वे पुरो

हि. कां. स

नुवाक्ये अग्नाविष्णुमहिधामेति याज्या आग्नावेष्टवस्य प्रणो देवीरा नो दिव इति हेतु रो नुवाक्ये पा
वीरवीतियाज्या सोरस्वतस्य बृहस्पतेनुषस्वनो ह० एवापित्रे इत्यनुवाक्ये बृहस्पतेऽनित्यदितिय
ज्या बार्हस्पत्यस्य लोहितोष्ठाषादिपूर्वस्तमुक्तं एतयात्र हविष्कया अभिचर्यमाणो यजेत। इ
त्यायद्वयमाप्रत्यभिचरतो भिचारकायजन्यफलं किंचित्कारो भवत्विति शेषं पूर्ववत् यत्तु यत्तु का
मउत्तरयायजेत महत्सिद्ध्यर्थमित्यर्थः आग्नावेष्टवमेकादशकपालं अग्नाविष्णुमहितं अ
ग्नाविष्णुमहिधामेति याज्या चक्षुष्कामउत्तरयायजेत आग्नावेष्टवमेष्टते चरुं तिधिरादिदोषमि
त्यर्थं शेषं पूर्ववत् आह यो यजमानो यजमानस्य इन्द्रियवीर्यं वृत्ते तस्य आह ये सोमेन यक्ष्य
माणे अन्यः अध्वरक ल्यानिर्वपेत् अध्वरक ल्येतु इष्टिचतुष्टयस्य प्रातरनुवाक काले तिर्था
प्रोपथास्या तथा जंकल्पः अध्वरक ल्ययायद्वये इन्द्रियवीर्यनिवृत्त्यर्थं पारिभाषिककालस्यात्र
बाधः अन्वाधानादि अध्वरक ल्येति आग्नावेष्टवमेकादशकपालं सवस्यत्याज्यभागा

स्याद्वाहस्यत्यश्वरुः अग्नाविष्णुमहितत अग्नाविष्णुमहिधामेति याज्यानुवाक्ये आग्नावैष्णवस्य
 प्रणोदेद्यानोदिवदातिसारस्वतस्य बृहस्पतेजुषस्वने एवावित्रेति वाहस्यत्यस्य समानमन्यत माध्यं
 दिनसवनकाले एतयैव त्रिहविष्कया यजेत आग्नावैष्णव एकादशकपालः समानमन्यत तृतीय
 सवनकाले एतयैव त्रिहविष्कया आग्नावैष्णवस्तु द्वादशकपालः अग्नीषोमीयविकारः सवनत्र
 यविषोर्जमासतत्र अनूषध्यकाले मैत्रावरुणासेकादशकपालं निर्वपेत् संकल्यादिभिर्नावसुणा
 म्यां जुष्टं एककपालधर्मः प्रसूयमंवाहः नवप्रयाजानवा नूयाजानि मंथ्यादिका सर्वे वैश्वदेवि
 काः आनोषित्रावरुणाप्रवाह्या तिस्रस्तमिति याज्यानु० अग्निवः पूर्वमिति याज्या मित्राव
 रुणयोरहं भूमानं प्रतिष्ठांगमेयं समानमन्यत २ अथवर्चसकामः सोमरोद्रं चरुं निर्वपे
 त तिष्ठ्यापोर्जमास्यां प्रातरन्ति होत्रं जुत्यादूष्यायश्चे ब्रह्मवर्चसकामः श्वेताये श्वेतवत्सायेऽ
 ग्धं माधितं लूणीकमाज्यं भवति तेनैवाज्येन सर्वत्र प्रोक्षणादिभिः प्रोक्षणादिभ्योर्जनं च मनो

हि-कां.

८

ज्योतिरित्यादि अत्र प्रोक्षणे ऊहः प्रोक्षण्याज्यमानीय देवस्त्वा सवितो सुनातु आज्यं देवाः प्रोक्षणा
मासादय अग्निहोत्रहवण्यां आज्यमानीय ऋतसदसि आज्येनाज्यमाज्येनाज्यं सम्यक् पुनीदिस
वितुः पवित्रैः तद्देवं शकृन् शक्रेणे मय ह म वै हि संविदानं स्वधा-गच्छ महि देवपतेशति एता
सां द्वाधाये देवानां य इ न मन इत्यनुषंगः प्रधानकाले कदादिभिः परिश्रयणं विहारस्य सोमारु
द्रा विबुह तं सोमारुद्रा युवमितियाज्यानुवाक्ये समानमन्यत यदि विभीया दुश्चर्म भवि
ष्यामीति स्य उत्तरया यजेत इत्याय इये न दुश्चर्म भविष्यामीति सोमापौष्ठं चरुं निर्वपे
त् सोमापूषणा जनना इमौ देवावितियाज्यानु- प्रजा काम उत्तरया यजेत सोमापौष्ठं
चरुं निर्वपेत् पूर्वोक्ते याज्यानुवा- एतयेव परमरणार्थं यजेत चिररोगमुत्पथं एतये
य यजेत अस्मिन्कर्मणि यजमानस्य होतानुहं ददाति अभिमर्शनं यजमान एव करोति

श्री

८

होतादक्षिणातएवऋत्विजः ब्राह्मणाअयं योनद्वानिति वदेत्समानमन्यत् यो यजमानः शत्रोरायतनेऽ
 नुमुखादयेयमिति यः कामयेत स एतयेव भ्रातृव्यक्षेत्रे यजत वेदिपरिगृह्यवेद्यादक्षिणार्धमुद्धृत्यात्
 बार्हिरास्तरणकाले बार्होर्ध्वदक्षिणातस्तृणाति शिष्टमर्धं उत्करेत्यजेत् सामिष्टयनुवाबार्हः पः प्रति
 आपत्तिः इधमाधानकाले अर्धमिधमस्याभ्यादध्यात् अर्धमुत्करेत्यजेत् सामिधेन्योन्यलुप्य
 ते वा यथोचितमिति आपस्तंबकारिका कामैरिति पूर्वोक्ते एव याज्यानुवाक्ये पंचसोमारे इ कर्म
 णि द्वे एव याज्यानुवाक्ये ब्रह्मवर्चसफलार्थे सोमारे इत्ये विशेषायाज्यानुवाक्यातिरिक्तास्ते उत्तरा
 स्तनसंति १० ऐंद्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकामः अमावास्यासंज्ञं ।
 आहवनीयसमीप उपसादनं ॥ आहवनीये एकादशकपालान्युपधाप्य सप्तगार्हपत्ये आहव
 नीये संवपनादिषंडौ कृत्वा ऐंद्रमधिश्रित्य गार्हपत्ये मारुतमधिश्रयति एधगेको ह्यस्यालंक

हि. कां. सं.
१०

त्येहं द्रमासादयति। सामिधेनीष्वनूच्यमानास्तु मारुतमासादयति इहं यो विश्वत इहं नर इति याज्यानुवा.
मरुतो यध्वो दिवेति मारुतस्य समानमन्यत् क्षत्रियाणां वैश्यानां संग्रामो भवत्विति यः कामयेत स ए
तया यजेत् अत्रैतावान् विशेषः ऐहस्यावयन् ब्रूयादंश्यानु ब्रूहीति ऐहपुतेनुवाक्यामनूच्य आश्रायप्र
त्याश्राविते मरुतो यजेति ब्रूयात् मारुतीयाज्या मारुतस्यावयन् ब्रूयान्मरुतो नु ब्रूहीति मारुतीपुगेनु
वाक्यामनूच्य आश्रायप्रत्याश्राविते इहं यजेति ब्रूयात् ऐहियाज्या उत मप्रयाजादिषु ऐहान्नो मारु
तो वासुरव्यदेवतासमानमन्यत् क्षत्रियवैश्वयोः समानमेतं तेन या यजेत यथा देवैर्मवदाय यथा
देवैर्मवजेत् शेषं पूर्ववत् ५ ग्रामकाम उत्तरया यजेत अमावास्या तत्र न यो विंशत्कपालानि इहं य
जुष्टं विश्वेभ्यो देवेभ्यो नु ऐहकादृशस्तु वैश्वदेवं द्वादशस्तु अवदानकाले ऐहस्य प्रथममवदानं अ
वदाय अथ वैश्वदेवस्य अवदानद्वयं त्रयं वा अवदाय अथ ऐहस्यैकं द्वितीयं चतुरव्यतिनः तृतीयं पंचा
व्यतिनः इहं यविश्वेभ्यो देवेभ्यो नु ब्रूहि इहं विश्वान् देवान् यज भवेद्विहं ममनुजः परिज्मा इहं यविश्वेभ्यो

श्री.
१०

देवेभ्यः इन्द्रस्य विभेषां देवानां महं इन्द्रिया व्यं नादः प्राणेः सा सुज्यंगमेयं उपाधाय्य पूर्वयं वा सो दक्षि
 णाचित्रांतमित्यर्थः देवस्य वासः सोमाय वा सोमास्त्वा हंतं इति प्रतियहमंत्रः न पुंसके नो हः ग्रामका
 म उत्तरयाय जेत एभि ये दुग्धे प्रथ्यं गवं च रुं निर्वपेत्तु इन्द्रो ग्रामकामः श्वेतागोः प्रियं गवः प्रसिधाः
 पयसि प्रणीता धर्माः प्रियवतीया ज्यानुवाक्ये भवतः प्रिया वो नामेति द्विपदा पुरोनुवाप्या अभि
 सेकं भानुभिरिति या ज्या समानमन्यत यः समानेभिर्भो विप्रियः स्यात्स उत्तरयाय जेत सप्तान्याय
 क्ष्ये समानेषु श्रेष्ठो भूया समिति संज्ञानं हविः पौर्णमासं तं अग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेत्सोमाय रुद्रवते च रुमिंद्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणाया दित्यवते च रुं प्रच
 रणकाले जुह्वा मुषस्तीर्थं सर्वेभ्यो हविर्भ्यो द्विर्द्विरपदाय चतुरवतिनः स्त्रिस्त्रिः पंचावतिनः अभि
 धार्य अग्नये वसुमते सोमाय रुद्रवते इंद्राय मरुत्वते वरुणाया दित्यवते नुब्रहि अग्निं वसुमंतं
 सोमं रुद्रवंतं इंद्रं मरुत्वतं वरुणमादित्यवतं यज अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अद्यात्सोमो रुद्रैर्मिर

हि. कां. स.
११

सन्नोदेवो वस्तुभिरितियाज्यानु. यथादित्या वस्तुभिरिति वैकल्पिकी याज्या कुत्राचिद्यस्य संयादिषोव
नामह इति द्वेस्त्रिष्टुप्ता तो याज्यानु. अग्नेर्वस्तुमतः सोमस्य रुद्रवत इन्द्रस्य मरुत्वतो वरुणा स्यादित्यवतो.
अग्नेर्वस्तुमतः सोमाय रुद्रवत इन्द्रस्य मरुत्वतो वरुणा स्यादित्यवतो ह देवयज्यया. अन्नादो वृत्रहं दि
याव्यन्नादो न्नोदो भूयासं समानमन्यत् ११ आदित्येभ्यो भुवद्भ्यश्च रुनिर्वपेद्भुतिकामः आदित्येभ्यो
भुवद्भ्यो भुवद्भ्यः अग्नीषोमीयविकारः यत्तो देवानां बुधिरप इति याज्यानुवाक्ये अपरुधो वापरुधय
मानो वा उत्तरयायजेत यो राजा पूर्ववैरिणा स्वराष्ट्रानिः सारितः सोप रुधः यस्त्य दानीनिः सारयते
सोप रुध्यमानः तयोरन्यतरस्येयमिष्टिः इत्यन्वये स्वराष्ट्रं प्राप्यर्धं आदित्येभ्यो धारयद्भ्यो
भुवद्भ्यो धारयंत आदित्या सस्ति स्रो भूमीर्धारयन्निति याज्यानु. निरुप्याथा सत्यावदेन नाप रुधमु
एतयारुधस्य अपरुध्यमानस्यादिशेषः आदितेनु मन्यस्वेत्यादि सोपि धारयद्भी पूर्ववत्कृत्वा अ
दितेनु मन्यस्वेत्यपरो दुः पदपांसुह स्तेनादायवाभोः पद्यतो नुगच्छेत् यत्र गच्छति यस्तत्र मुख्यवादि
स्यात्तस्य गृहा द्वीहिना हरेत् आह स भुक्क रुह उमिभ्रा नृह जितेन विचिनुयान् ये रुह उस्ता

श्री
११

नृणां भित्तेन उपनद्य प्रज्ञातां निधाय ये भुङ्क्तास्तु स मादित्यं चरुं निर्वपेत् इत्यायश्च यदीयराष्ट्रं प्राप्य
 ध्वं आदित्येभ्यो जु० हविष्कृता वाचं विष्ट ज्य उपप्रेतमरुतः सुदानव एना विशपतिनाभ्यमुः राजन मिति।
 अर्धं युं यजमानमभ्येति अथ सत्याशीरितियजमानस्योत्तरे वा ससोपदपां स्वेकं देशं निवपति इह
 प्रन इति उरसि शेषं निवपति अथ त्रिष्कलीकरणादि आदित्येष्टिः संतिष्ठते त्यानुक्षत्रियान् न दक्षि
 णेति याज्यानु० आदित्यानामवसेति वैकल्पिकायाज्या यादना वगछे देतमेवादित्यं चरुं निर्वपेत्।
 एवं कृतेऽपि न प्रविशोद्विशं॥ अनयादित्यया यजेत तत्र निर्वपमंत्रे विशेषः॥ देवस्यैव सनुदुमपूषो ह
 स्ताभ्यामिदमहमादित्येभ्यो भागं निर्वपामि नरसिंह शर्मणे देवकोटरे विशो वगंतो रिति सिद्धमिष्टिः
 संतिष्ठते उक्ते यायाज्यानुवाक्ये एवं कृतेऽपि न प्रविशोद्विशं तदा सप्तमयूरान् अश्वथान् शंकू
 न् वा कटस्य मध्यमेषायां बक्ष्यमाणेन मंत्रेण निहन्यात् इदमहमादित्यान्वध्रामि नरसिंह
 शर्मणे देवकोटकाये विशो वगंतो रिति प्रतिशंकु मंत्रावृत्तिः तयः प्रागपवर्गाः चत्वार उदगपव

हि. कां. स.
१३

गतिः। एवमपि कृतेन प्रविशोद्दिशं एतमेवादि त्वं चरुं निर्वपेत् सादिना वगच्छेत् इदमहमिति निर्वपेत्
उत्तेयाज्यानुवाक्ये इधमेपि आश्चक्षान्मयूरवान् स्वस्ववर्धीयास्तविष्टस्तस्वाविशं कृत्वा जि
संस्तानां वा रुपां चरुं निर्वपेत् परुषा यजुः इमं मेव रुणतत्वावामीति याज्यानुः त्वन्नो अग्ने सं त्व
मो अग्न इति संयाज्ये समानमन्यत १ प्राजापत्यांश्चातकृष्टलं निर्वपेदायुष्मः शतं सव
चाकलानि रुविः आग्नेयविकारः नरकानां मनिमंत्रणं कृत्वा जिनो लूखलमुसलानां तत्र प्रयोगः
पाश्र्वाणि प्रोक्ष्योपवेष्टानां च रुकल्येन घृते भ्रपयति प्रचरणकाले आज्येनो वस्तीर्य एकावदा
नकाले चत्वारिद्वितीयावदाने चत्वारि इत्येते चतुरपत्तिनः द्वादशापचावत्तिनः आज्येनाभिधा
रणां स्विष्टकृतः चत्वारिजमदग्निना मष्टौ द्विप्राश्चरे इडाया मष्टौ पचावत्तिनो द्वादशा चतुर्धा कर
पाकाले वशिष्ठानि सर्वाणि प्राश्चरे कृत्वा ब्रह्मण भक्ष्यर्थं मुपहरति सत्तृती भक्षयति इतरेषां
भक्ष्यापनयः न विष्टलेपफली कारणे होमो शिवे प्रकृति यत्तु हिरण्यगर्भः समवर्तता आपो हय

श्री
१३

हती. याज्यानुवा. प्रजापते सरेदु पुत्र इति वा उत्तरया ब्रह्मवर्चसकामो यजेत सूर्याय जु. अधस्ता
 उपरिष्ठा चरुक्माभ्यां परिगृह्य सा दयति प्रयाजे प्रयाजे ह लं जु हेति आर्ज्ये ह लं नि धाय जु हेति।
 एवं पंचस्त उपो ह्यरुक्मो प्रचरति उडत्य चित्रमिति वा याज्यानु. तौरुक्मो दाक्षिणा अत्र ये हिरण्यमिति
 प्रतिग्रहः। समानमन्यतु। हिरण्यकाम उतरया त्रिह विष्कया यजेत आग्नेयमष्टाकपाल सावित्रं द्वादश
 कपालं भूय्ये चतुर्विंशत्योऽष्टाग्रेयविकाराः संप्रलवन्नवीयसामिका व्या वेधस इति याज्यानु. आग्नेयस्य
 हिरण्यपाणिर्विंशमद्य सवितेति सावित्रस्य वडुत्थापर्वतानां सोमास त्वेति भूमेः सर्वेषां चतुर्धा
 करणं समानमन्यतु हिरण्यलं बधायतः सोरादिभीत्या कातरत्वं इद्रियवृद्धिः अतो हिरण्यलाभे स
 ति इद्रियवीर्यवृध्यर्थं एतयेव त्रिह विष्कया यजेत मार्गवातनस्तान विस्मृत्वा दिना विनष्टस्य हिरण्यपन
 र्त्तार्थं इव मेवेतिः कार्यो सोमवाभिः सोमातिपवितस्य वा सोमे द्वादश्यामाकश्चरुः अग्नीषोमीय
 विकारः सोमे द्वाप्रां जु. ऊहदरेण स. आपांतमन्युरिति याज्यानु. प्रस्तवानः सवाधस्ते स दंचेति वा स
 मानमन्यतु उपक्रांतानां पशुसोमानां स्वका ले घ्ननुष्ठानभेतं भेष प्राप्तस्येव विष्टिः आग्नेयमष्टाकपा

न

लं ऐं शान्मेकादशकपालं सोम्यंचरुं अमावास्यांतं त्रं आग्नेयस्य च सोम्यस्य चैंद्रसमाश्लेषयेदितिसंहिता निहवी
 स्थधिभ्रयातिद्वयर्थः लेपो वा समाश्लेषयेत् सप्रत्ययान्तिका येति याज्यानु० आग्नेयस्य इंद्रं वा विभ्रत इंद्रं वा
 त्वेन्द्रस्य त्वन्नः सोमयाते धामानीति सोम्यस्य कामप्राप्त्यर्थं अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेत् अग्नी
 षोमासर्वदसा युवमेतानीति याज्यानु० ब्रह्मवर्चसकामोऽग्नीषोमीयमष्टकपालं निर्वपेत् श्यामाकमयः पु
 रोडाश्वार्थं वा हातू अग्नीषोमासर्वे दसा० अग्नीषोमा विभः रुम इति पुरोनुवाक्ये अग्नीषोमा हविष इति वा
 याज्या क्वे व्याहीतस्य सोमाय वाजिने श्यामाकंचरुं निर्वपेत् आव्यायस्व संत इति याज्यानु० उत्तरयाग्राम
 कामो यजेत ब्राह्मणस्य तप्तमेकादशकपालं ब्रह्मणस्पतये जु० आग्नेयधिकारः गणानां त्वा स इज्जनेनेति
 याज्यानु० सस्रष्टु मेति वैकल्पिकी याज्या एतो मेव निर्वपेत् कामयेत ब्रह्मनिशां विनाशयेयमिति तत्रा
 यं विशेषः मरुतो यध्वो दिवो धावः शूर्मेति याज्यानु० ३ अर्यमो चरुं निर्वपेत् रुवर्ग कामः आग्नेयवि
 कारः अर्यमा माति ये ते र्यमिति याज्यानु० अर्यमो हं देवयज्यमा स्वर्गं लोकं गमेयं यः कामयेत दानका
 मामे प्रजा स्युरिति स उत्तरयाग्रामे यजेत अविनाशे नयः स माया गंत इति रुं स एतयेव यजेत यो राजन्य आ

नुजावरस्यातस्मात्तमेन्द्रमानुषकंचरुं निर्वपेत् श्रीहस्तेषु लूनमावशिष्टमूलेभ्यो नुत्तकं तत्तु श्वादन
 सद्यत इति द्वितीयवारफलरूपा श्रीहयो नुत्तकास्तननिष्पन्नमानुषकंचरुं इत्याद्यस्य समानानां श्रेष्ठ
 ग्राह्यर्थे इन्द्राय नु-बुधादग्रमंगिरो भिर्बुधादग्रणेति याज्यानु० यो ब्राह्मण आनुजावरस्यातस्मात्तवा
 हस्यत्यमानुषकंचरुं निर्वपेत् संकल्यादि पूर्ववत् बृहस्पतये नु० प्रयोजेतेति० महान्महीति याज्यानु० बु
 धोद्यो अग्रमिति वैकल्पिकी याज्या ४ यः पापयश्मगृहीतस्यातस्मात्तमादित्यं चरुं निर्वपेत् अमोवा
 स्यायां आदित्येभ्यो नु० नवोनवोयमादित्या इति याज्यानु० अन्नाद्यकांक्षस्य त्रिधातुं निर्वपेत् इन्द्राय रा
 से नु० इन्द्रयाधिराजाय नु० इन्द्राय स्वरासे नु० उपधानकाले उत्तानानि एकादशकपालान्युषदधाति अधिभ्र
 यणकाले प्रथमं विंडमधिभ्रित्य उत्तुमैः परितपतीत्यंतं कृत्वा तदुपरितथैव द्वितीयं मधिभ्रयति तथैव
 तृतीयं याज्यासं अधिभ्रयति यथाभूतं अंतं कृत्य सादयति प्रचरणकाले सर्वेषामभिगमयन्नययति
 माभेष्टमित्यहसहात्रेभ्यः पुरोडाशेभ्यो वयति एवं द्वितीयं तथैव तृतीयं पंचायति नः यदवहमानि
 वः इन्द्राय रासे नु० इन्द्राय राजानं मज्ज एव मुत्तरे प्राच्यादिशित्व मिद्रासि इन्द्रो जयति न पशुज्ज अस्येद

यप्रतिरिचे. इति तिस्रः क्रो व्यत्यासमन्वाह प्रथममनूच्य मध्यमया यजेत् मध्यममनूच्योऽसमया यजेत् उक्त
 मामनूच्य प्रथमया यजेत् एवं सर्वा अनुवाक्या सर्वा वाज्या भवन्ति समानमनूच्यत्वं यद् इन्द्रियाकाशो वीर्यकाशस्तथा
 त्सर्वं एष यजते इन्द्राय राधं तराय जु. इन्द्राय वाहं तराय जु. इन्द्राय वैरुपाय जु. इन्द्राय वैराजाय जु. इन्द्राय राध
 राय जु. इन्द्राय रैवताय जु. उपधानकाले उक्तानां निहादशकपालानि उपदधाति अविभज्यै च एकं पुरोडाश
 मधिभ्रमति प्रचरणकाले पूर्वाध्या प्रथमां देवतां यजति इतराः प्रदक्षिणं समं पर्ववद्यतीति श्रुतेः अभि
 त्वाभूरनो नुमदु निषडु-वो व्यत्यासमन्वाह इन्द्राय राधं तरायानुमदु हित्युक्ते अभित्वाभूरनो नु. इन्द्राय रा
 नो ३ इत्यनुवाक्यो यजेत्युक्ते ये ३ य. मह इन्द्राय राधं तरायानुमदु हित्युक्ते अभित्वाभूरनो नु. इन्द्राय रा
 हितायानु. हित्युक्ते त्वामिधिहवा. नरसंकाशो ३ इति पुरोनुवाक्यो ये ३ य. इन्द्राय वाहं तरायानुमदु हित्युक्ते अभित्वाभूर
 नो. सुषा ३ वो. वागह्वये पुरोनुवाक्यायाः प्रक्षरभ्यन्तरे वाज्याभ्य अक्षराधिक्ये सत्रक्रमेण शारवा
 तरायाः श्रुतिरेव प्रणत्वेन पतिता विज्ञायते च न बृहत्या यजदु कुर्यात् यत् बृहत्या यजदु कुर्यात् अंतं छ
 क्तं सिगमयेत् अनुवाक्यायां च त्वामिधिहवा वाज्याभ्य मध्यमया यजति अनुष्टुभं वा एतत्संज्ञे संपा

दयतीति इन्द्रावैरुपायावुग्रहीत्युक्ते यथावद्वेदतेऽऽ. विद्यासोममिति यजति इन्द्रावैराजायावुग्रहीत्युक्ते
 विद्यासोममित्यन्यथावद्वेदति यजति इन्द्रावैराजायावुग्रहीत्युक्ते देवतीर्न इत्यन्यथावद्वेदति यजति
 चित्ति यजति इन्द्रावैरुपायावुग्रहीत्युक्ते प्रोक्तस्यैव पुरो रथमित्यन्यथावद्वेदति यजति इन्द्रावैराजायावुग्रहीत्युक्ते
 अश्वं नृवं भो वृद्धिर्वसः सादक्षिणा अविजातो पुमान् वृद्धिः अविजातो पुमान् वसः प्रलणा वृद्धिः वसः
 दधो वो हुताद्यामागारिः सिद्धिः अहुतामसः शिवाभवत प्रजापतेरित्यविरुद्धं हस्तधारः उक्तो अक्षीय
 प्राणाः ते दधनुः पृथिवी मंतरिद्विर्वचनैश्च नृवं भो वृद्धिर्वसः सादक्षिणा अविजातो पुमान् वृद्धिः अविजातो पुमान् वसः
 सप्तमं न्यत अमिश्रस्यमान एतका सर्वं पृथया यजेत ७ बहुकामस्मिह विष्णुः यामजेत अग्नये
 भ्राजस्व ते पुरोडाशमृष्टकपालः सोमं वरुणमग्ने भ्राजस्व ते पुरोडाशमृष्टकपालं उदन्नेभ्युचयस्व व.
 विष्णोतिषेति प्रथमस्य याज्यानु उदुत्यं चित्रमिति सोमं स्य ये प्रथमस्य ते उतमस्य मानीयाः याज्यानुवाक्ये
 भवतः इति श्रुतेः चतुर्धा करणकाले सोमं द्वितीयं भवतीन् नीमिंशानुदुत्य उदुत्यं तालवेदसं सप्तवाह
 रिते रथे चित्रं देवानां बुद्ध्यादनीकमिति प्रतिमंत्रं विंशान्यजमाना यददाति तान्यजमानः प्राप्नोति चतु
 र्धा करणादिसिद्धं संनिष्ठते ८ वैश्वदेवीं संग्रहणी निर्वयेद्रामकामः साग्रहणे स्यात्तस्यैव श्रावकामः

ह. कां. स.
१५

दुधं घृतं वा प्रणमेत् विश्वेभ्यो देवेभ्यो जु. एष त्वाः एष हस्ता ये दुग्धे च कं घृतं इत्येके वा अग्नीषोमीयविकारः
परिधानकाले ध्रुवासि ध्रुवाहः सज्जते पुभूयासमिति सधुमं ध्रुवो मयश्चे. राशिपार्थ. ध्रुवो मभि
म. इत्युत्तरार्धं प्राकृतमंत्रोपवाहः विश्वे देवाः क्रसाधुमं. विश्वे देवाः भू. मेज्जमानु. विश्वे देवा नामा महं दे
प्राणैः साधुमं गते यं आमनमस्या मनस्य देवा ये सजाताः समनसस्तानहं आमनमस्या ये कुमारः सम
नहं। आमनम० देवायस्त्रिभुवः समनसस्तानहं. स्वाहेति तिस्र आहुतीर्नृहोति देवेभ्य इति त्र्यागः अत्र हत
नामनिर्दिष्टकालात् कर्मणा प्रधानानंतरं यमित्यानेषां तमागं ततिनिश्चादरायणः यो ज्योतिषा यो यो रस्य
यो वाका भयेत सर्वमायुरियामिति तस्मा एता निर्विनिर्वपेत् आग्नेयादिनिर्वपेत् हवीः पि इत्यादि यै विररा
गानि रत्नं सर्वं मुख्यं प्राह्यर्था वा न संसादनकाले स्वादिरं चतुरस्तुतिपात्रं प्रयुनक्ति सोयणं च प्रवर्त
शतमानस्य कृतं अथोरवत्तुधावतीः समाएष्यन्ते ततश्च न्मानः स्वात्समृद्धा इति विश्वामसे आग्नेयम
एकपालं शोच्यं च कं वा रुणे दशकपालं सारस्वतं च कं आप्ता ये ह्यथैकादशकपालं योर्ध्वं सारस्वतं नं आग्नेया
ये क्षपाकाले यन्न व मेत न व नीत मभवदिमादि घृतमभवदित्येतेनाध्वं युराज्यमवेक्षते आड्यग्रहणाका

श्रीः
१५

लेतुर्लघुमादितः रवादिरेचतुर्गृहीतंगृहित्वेत्तरासुगृह्णाति सादनकाले उत्तरेण ध्रुवाः सादयति तस्मि
 न्प्रवृत्तं हिरण्यमवदधाति आयुष्टु आयुर्द्विअग्न इति प्रथमस्य याज्यानु- आप्यायस्व संत इति द्वितीय
 स्य अवते हे उवु दुत्तममिति तृतीयस्य प्रणो देव्या नो दिव इति चतुर्थस्य अग्ना विष्णु अग्ना विष्णु इति
 पंचमस्य अभ्य नोः प्राणो सित स्य तद् दत्तां इ इत्य प्राणा सित- मित्रावरुणयोः प्राणो सित- विश्वेदेवा
 देवा ना प्राणो सित- इति चतुर्थं होमां जुहोति यत्तया हिर अग्न्यं न मन्त्रेणा हवनीयं पर्या हस्य दक्षिणे
 ना हवनीयमंतर्के दिनिदधाति घृतस्य धाराम कृते- व्यैरयत् इति तद् घृतं वज्रमग्नौ वेक्षते अथ ब्रह्माय
 जमानस्य दक्षिणा हस्तं गृह्णाति इतरेऽरुत्विजः ब्रह्मणो हस्तं मन्यारभ्य पर्याहुः पावमानेन त्वात्तामेन
 तस्मा ये- अथैतद्यजमानो हिरण्यात् घृतं निष्पिबति हिरण्यं निष्काशय सर्वं घृतं पिबति इममन्न
 आयुषे- निष्पिबंतमनुमंत्रयते उह संप्रवृत्तं प्रक्षाल्या दक्षिणे कर्णयिजमानः प्रदक्षिणं प्रतिव
 दधाति आयुरसि विधायुरसीति मंत्रेण अथास्याध्वर्युर्दक्षिणं हस्तं सांगुलं गृह्णाति अग्निं गवु
 ष्मिति तिष्ठद्भिः पर्यायेः सानुपंगैः ततः स्थिष्टु हस्तं दिसमान ११ रुत्विजोऽथ प्रतिग्रहेभारुणीया

हि.क्रं. स.
१६

यतोऽप्यग्निगृहीयातावतोऽप्यग्नौ चतुष्कपालां निर्वपेदेकमतिरिक्तं इत्यादिद्वयेऽवप्रतिग्रहमिति
नंवरुणापाशविमोकाश्च प्रमिगृहीतमसंख्याकान् एकातिरिक्तान्यकरुणां चतुष्कपालां निर्वपेत्
वेभ्वदेववेदेककपालधर्मीः उडुलं चित्रमिति याज्यानुवाक्याः समानमन्यत्र यागागलेनावमृदयः
सोधिकः सामवर्जमनूयाताः इमं मेवरुणो नित्याज्यानुः अथोनश्रीयं चरुं पुनरेतन्निर्वपेत् अ
नशादेवता अपान्नपाशो ह्यसृजत् समान्यायेतीति याज्यानुः समानमन्यत्र पापमृदुलितस्येद्रावस
धामेककपालं निर्वपेत् ऐश्वरुणीयस्यं निर्वपेत् इत्यादिद्वये पापक्षमाधेः शारवाहुरणादि
भ्वदेववहामिहा शतमिद्रावरुणाभ्याः शरवः इन्द्रावरुणाभ्याः हविष्कृण्वतः इहव इन्द्रावरुणोर
यसेतागावः इन्द्रावरुणाभ्याः हविर्दिद्वये इन्द्रावरुणाभ्यां देवेभ्योऽहोमा इन्द्रावरुणाभ्यां दधि प्र
सूयं मेवार्हः त्रेधा संनहनादि अग्निमंथनं नवप्रयाजान् यानूयाजान् एषदा उयं च वेभ्वदेववत
निर्वपाद्येककपालमग्निधाय आसादुन काले पयस्यायां पुनोडाश वैमवधाय प्रच्छाद्या सादयामि

श्रीः
१६

व्याहृतिभिः प्रकृतवद्वा अथास्मात्प्रयस्यां प्रतिदिशं व्युहति यावाभिं द्वावरुणा यतव्यात्. मुंचतं इति पुर
 स्नात् यावाभिः सहस्यत्. इति दक्षिणतः यावाभिः रक्षस्या. पश्चात् यावाभिः तेजस्या. उत्तरवः एतैरेव
 मंत्रैः पुनः समूहति मुंचनमिति अत्र अमुक्तमिति सन्नामः मिश्रितयोः पुरोडाशा मिश्रयोः सप्तद्वंद्व
 नं समूहावद्यतीति श्रुतेः प्रायेणमित्यादि इन्द्रवरुणयोरहं. इन्द्रवरुणायुवमध्वरायन इति याज्यानु
 योवाभिं द्वावरुणावित्यष्टावुपलमाः द्विषात्सपशुषुस्नामः चतुष्पात्सपशुषुस्नामः उत्तरेषुस्नाम
 इत्येवमनुषंगः १३ आच्यते वतस्यस्यर्धमानस्यत्रिहविष्कया यजेत अग्नये प्रवते पुरोडाशम
 दशकपालं निर्वपेत् अग्नये विषाधवतेषु. अग्नये प्रतीकवते पुरोडाशं. प्रप्रायमग्निः प्रतेयक्षिप्र
 त इति याज्या प्रथमस्य विपाजसा एधुना. विज्योतिषाहृतेति मध्यमस्य सत्वमग्ने प्रतीकेन.
 तः सप्ततीकः सदृशमित्युत्तमस्य स्यर्धमानस्य विजितीष्टिः इन्द्रायाः होमुचे पुरोडाशमेका
 दशकपालं इन्द्राय वेदधाय पु. इन्द्रायेंद्रियावते पुरोडाशमेकादशकपालं त्रयाणां मिलित्वा त्रय

जेतपशुकामः वै प्रापेर्षमास्यां अग्नेयादीनिसप्तकेचिदाग्नेयोऽष्टकपातः सोम्यश्चरुस्त्वाष्टाष्टा
 कपालः सरस्वत्येचरुः सरस्वतेचरुः सिनीवात्येचरुः ऐं६ः पुरोडाशः अग्नितारयिमभयदितिया
 ज्ञानुयाक्याः अग्नेगोभिर्न आगहीत्युपहोमाः ५ पुष्कलेषु नक्षत्रेषु उदयसायकारीया वृष्टि
 कामोयजेत पुष्कलेषु पुण्यनक्षत्रेषु ब्रह्मचर्यान्तेष्टे केवकक्षरेचित्यपरेकारीरी समुदायना
 म देशकालोसंकीर्त्य वृष्टिकामः श्रीप. भं कारीर्ये ह्यायद्य इति संकल्प्य उदयसाय अग्नीन
 चाधाय कालतस्तत्र दक्षिणेनाहवनीयं यजमानः मारुतमसिमरुतामो जोपां धारं भिंधी
 तिलुलं वासः ललुतं परिधत्ते अपउ पस्यथ रमयत मरुतः श्ये. स्वस्ति इति पश्चात्तं प्र
 तिप्रीयति मंत्रोक्तिरेव विरोधः एहियातेति पुरोवा तं जनयति अथ लुलुताश्चः पुरस्तादेव य
 जनास्त्यज्मन्सोवस्ति तो भवति तमभ्यमेतेन वाससाभिसंमार्ष्टे अमिक्तं दस्तं दा इति मंत्रेण
 सयादिशब्दं कुर्यात् कं प मे द्वांगानि सरुन्मन्त्रं वा कुर्यात् वृष्टिर्भविष्यतीति जानीयात् अथ

हे. कां. म.
१८

स्तुतिं आद्यं संस्तुत्य स्तुतु कृत्वा च संस्तुत्य पुनश्चातो वषट् नित्यं यो वा तनामानि हविर्होमधर्मेण जु
होति वातो देवता पुनश्चातो वषट् नित्यं रावत्साहा जिन्वा ये दं वाता वषट् नित्यं उग्रा ये २ स्तनय न्य व
भीम भीमाये ३ अमशान्य तेषां ये दं ४ अतिरात्रं वषट् पूर्व य इ दं ५ वज्र हाय मव श्रुता ये दं ६ आल
पति वषट् विशाज ७ अवस्फुर्जं भूता ये ८ वाता ये दमिति वा सर्वत्र अथांत वेदि प्राची न ग्रीवं उत्त
रलोमास्तीर्णतस्मिन् रवर्जं रसक्तू नृक शीरसक्तू नृनिदधाति मां दावा शा इति लक्ष्म धुषा संयु
त्यति स्तः पिंडी पुष्करपालाशं पूष वेष्ट्या वृष्टो अभ्यस्य सं दान्त मसी ति लक्ष्मो नाश्व दान्तो पन
त्य उत्करेश कटं यारीषं त्रिवंगं त्रिछदि उपस्थितं भवति देवा व सत्या अग्ने सोम सूर्य उद्गो दनो
दधिं त इति शुकटस्योत्तमं छदि त्रिछा जिनमाव ध्नाति अहो रात्रा वसिक्तं भवति अहो रात्र वि
षमे मध्ययदिवर्षे त्र दिवा चित्तमः लण्वंती त्येताभिः पिंडीर्जुं द्रुयात् मरुतो देवता यदि न वष
देवाः शर्मण्या मित्रावरुणा र्यमन् उद्गो दत इति मध्यमे छदि त्रिछा जिनमाव ध्नाति तदप्यहोरा

श्री
१८

जावसिक्तं भवति तन्मध्ये यदि वर्षे त्रिंशद्विंशत्युक्त्यात् पूर्ववत् यदि न वर्षे तदा देवाः सपीतयोषां न
 पादाभुहेमन् उद्गोदत इति जघन्ये च दिविल्लुङ्गा जिनमाव ध्याति अहोरात्रावसिक्तं भवति यदि वर्षे त्रिं
 शद्विंशत्युक्त्यात् पूर्ववत् यदि न वर्षे तदा चतुर्थदिवसे अग्नये धाम छंदेषु गोशममृषा कपालं निर्वपे
 न्माकृतः सप्तकपालः सौर्यमेककपालं कृष्टानां व्रीहिणां वैश्वदेववदेककपालं धर्माः प्रयाजान्
 याजवर्जः हविष्या साद्य उत्तरतः कृष्टा जिनमासादयति निर्मथ्येन प्रचर्य त्वं त्याचिदभ्युतागे भू
 रीप्तीति प्रथमस्य याज्यानु० दिवो नो वृष्टि मिमिहे हविकल्पेन मध्यमस्य उदुत्यं चित्रमित्युक्तं तस्य
 दिवा चित्तमइत्येताभिः विंशतिर्जुहुयात् अथासां कृतानां विंशतिनां धूममुद्यंतमनुमं नयते अ
 सितवर्णा हरयः सपर्णा इत्येवा अथोत्करे मृन्मयी कृष्टवर्णा मीषतकां सगलीमद्भिः पूरयति
 सृजावृष्टिं एणेति यदि मिद्येत वर्षिष्यतीति विंध्यात् शकटस्योपस्तंभनेन्यस्मिन्मासं को कृष्टा
 विर्वधा भवति अङ्गो असिप्र० द्वियं इति तन्मस्या मन्वा विज्ञानमुपैति उत्करे पूर्वोक्तं वं प्र

दि. कां. स.
१८

निष्ठाप्य उन्नमय दधिवीधिति वर्षा कं जुहोति वर्षा क्रुः पुनर्नवारय्या ओषधिः होमोत्तरं संवं आह
यनीयेनुग्रहरति अथास्य धूममनुमं नयते हिरण्यकेश इत्युवाचे देवादि विभागास्तु उत्तरे ह्येषां नि
नमवधू नोति ओर्वभृगुवदिति संयाज्ये दक्षिणा काले ह्येषां वासः ह्येषां भवः ह्येषां विद्वदक्षिणा उत्तरे
ऊहः संतिष्ठते ४ अथापरः प्रकारः अथ सर्वकारीया आग्नेय एवाष्टाकपाले नुपनयः आग्नेय
एवान्यद्विः न च पिंडो भवंधनादितस्याग्नेयस्याहो यातनामानि देवा वसव्या इति त्रयं दिवा
चित्तमशति त्रयः आसितवर्ण हिरण्यकेश इत्युप होमाः सिद्धं संतिष्ठते अथ त्रेधा नवीमादृष्ट्या
मस्ये सर्वकामसमृद्धयर्थं इंद्रा वृहस्पतिभ्यां जुः इति व्रीहं निरूप्य यवानिर्वपति नाना बीजध
र्माः द्वादश सूक्तानेषु कपाले दधिश्रपति उत्तर उत्तरो ज्यायान् ययमयं मध्ये प्रसो अग्नेत्र
होत्रे पूर्यमिति उष्टि ह क कुभो धाये अग्ने त्रीते वा त्रिनेति त्रिवत्यापरिदधाति सर्वेषामभिग
मयन्नवसृति संवां कर्मणोति याज्यानुः उत्तरे सयाज्ये हिरण्यताप्यं धेनुं दक्षिणा सहस्रं स

श्रीः
१८

मानमन्यतु अभिचारार्थमेतया यजेत अभिचारार्थपरिहारार्थमपि सहस्रेण यक्ष्यमाण ए
 तयेव यजेत सहस्रेणो ह्येत्तरपश्चात् एतया यजेत यो यक्ष्य इत्युक्तान यजेत सत्रेधातवीयेन य
 जेत ऐं इति ह स्पृत्वं च कं निर्वपेत् यजन्ये जाते इत्याद्यक्ष्ये जातः पुनो देवैरप्रतिबध्य शक्तिको हवि
 रितियाज्यानुवाक्ये हिरण्यमयं दामदक्षिणासिद्धं संतिष्ठते ॥ ॥ इति काम्यसत्रं समाप्तं ॥ ॥
 श्रुते १) २) क्रोधननामसंबत्सरे आषाढशुद्धपौर्णिमागुरुवासरे पूर्वाभाद्रपदानक्षत्रे
 दिने रात्रौ अभयंकरकाशिनाथस्य स्तुना सदाशिवेन काम्यसत्रपुस्तकं लिखितं ॥ ॥
 श्रीगजाननार्पणमस्तु श्रीयोगेश्वरी प्रसन्नं सर्वाबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्था एवमेतत्पयाका
 र्यं मस्मद्देसि विनाशनं ॥ ॥ तैलाद्रक्षेजलाद्रक्षे रक्षे शिथिलबंधनात् मूर्खहस्तेन दात
 व्यं एवं वदति पुस्तके यादृशं पुस्तकं दद्यात्तादृशं लिखितं मया यदि शुद्धमशुद्धं वाममहोषानं

दे.कां.स.

२०

ॐ इति कांम्यसत्रं समाप्तं ॐ

श्रीः
२०